

εε. ΠολιτΗΣ 23/2/2001

ΠΟΛΙΤΗΣ

AΔ1.97

το βήμα

του ΠΟΛΙΤΗ

ΑΝΤΙ ΘΕΣΕΙΣ

Έφυγε ένας μεγάλος

ΤΟΥ ΠΑΝΙΚΟΥ ΠΑΙΟΝΙΔΗ

Έφυγε ο Πλουτής Σέρβας στις 14 του Φλεβάρη, την μέρα των ερωτευμένων αυτός ο παθιασμένα ερωτευμένος με τη ζωή και τους ανθρώπους. Αυτός που μέχρι πριν δύο μήνες παρακολουθούσε ανελλιπώς, παρά τα 94 του χρόνια, όλα όσα γίνονταν τριγύρω του, και στον κυπριακό και στον διεθνή χώρο. Κι' έγραφε, υπαγορευόμενος φυσικά γιατί μόνο σκιές έβλεπε πια μπροστά του, και δημοσίευε. Κι' υπήρχαν εκείνοι που περίμεναν με ανυπομονησία τα άρθρα αυτά, τους γέμιζε η τετράγωνη λογική του, η διαλεκτική της σκέψης του κι' η ήρεμη σοφία του. Πέρα απ' αυτό τους γοήτευε η τόλμη του να διατυπώνει απόψεις πάνω σε πράγματα που δεν ήταν της μόδας, δεν «κερδίζουν» νέους οπαδούς, δεν «φέρνουν» ψήφους.

Στα μέσα περίπου του Δεκέμβρη, τη μέρα ακριβώς που τον κτύπησε το πρώτο εγκεφαλικό, κάθισα πλάι του κι' άρχισε να μου μιλά με σβησμένη, κουρασμένη φωνή. «Υπάρχει μια παρανοϊκότητα στη ζωή μας, μου είπε. Όλα, και τα χειρότερα μπορούν να συμβούν έτσι όπως πάμε».

Έβλεπε φυσικά πεντακάθαρα τον μεγάλο υπαίτιο της τραγωδίας. Ο πλανητάρχης βρισκόταν συνέχεια στο στόχαστρό του και όταν τα νατοϊκά αεροπλάνα βομβάρδιζαν ανελέητα τη Γιουγκοσλαβία ξύπνησε μέσα του η ιδιότη του όταν έπαιρνε το δρόμο για τη Μόσχα, ανεμίζοντας την κόκκινη σημαία της παγκόσμιας επανάστασης. Δεν είχε μείνει όμως εκεί, στα ρομαντικά εκείνα χρόνια ο Πλουτής. Πολύ γρήγορα κι' έγκαιρα είδε και την άλλη πλευρά, και με το μάτι του καταρτισμένου πια μελετητή έθεσε κάτω από τη βία της κριτικής το όραμά του όπως είχε υλοποιηθεί στον κόσμο του «υπαρκτού σοσιαλισμού». Μια αρχή που την πρόβαλλε πάντα μπροστά του σαν άξονα της κοσμοθεωρίας του ήταν η αγάπη του προς τον Άνθρωπο γενικά, πέρα από τις φυλετικές ή οποιοσδήποτε άλλες διαφορές.

Το μεγάλο πάθος του Πλουτή τα τελευταία χρόνια ήταν το όραμα της Κοινής Πατρίδας. Είχε αφιερώσει μάλιστα και βιβλίο σ' αυτή την κοινή πατρίδα Ελλήνων και Τούρκων, κι' ήταν

μεγάλη η χαρά του όταν το βιβλίο αυτό μεταφράστηκε στα τουρκικά κι' ένας τολμηρός Τουρκοκύπριος το κυκλοφόρησε στα κατεχόμενα. Ο Πλουτής έβλεπε με καθαρό, φρέσκο μάτι πως στην επαναπροσέγγιση, στο ξανασμίξιμο βρισκόταν ο μοναδικός δρόμος για μια πραγματικά βιώσιμη λύση του Κυπριακού. Είχε συλλάβει την ιδέα για μια δίγλωσση εφημερίδα που θα κυκλοφορούσε στο Λονδίνο, όπου συμβιώνουν ακόμη οι δύο κοινότητες. Κι' επειδή ήταν άνθρωπος των έργων, υπέβαλλε την ιδέα του δεξιά κι' αριστερά στους πολλούς που τον επισκέπτονταν και σ' εκείνους που του τηλεφωνούσαν ακόμη και από το εξωτερικό.

Κρίμα πράγματι που η τραγωδία και ιδιαίτερα τα απανωτά τελευταία αδιέξοδα βρήκαν τον Πλουτή σε προχωρημένη ηλικία. Κρίμα που η φωνή του κι' οι κρίσεις του κι' η βιωμένη σοφία του κυκλοφορούσαν μόνο στο περιθώριο των σπηλών των εφημερίδων και στα βιβλία του που ουκ ολίγοι «αρμόδιοι» θεωρούσαν εν πολλοίς αιρετικά. Ίσως όμως, σκέφτομαι εκ των υστέρων, ο Πλουτής τέτοιος όπως ήταν κι' όπως τον διαμόρφωσε η τριβή με μια σειρά καταστάσεις, δεν θα χωρούσε σ' ένα κόμμα. Τέτοια ελεύθερα, αδέσμευτα πνεύματα που τολμούν να πάνε κι' ενάντια στα ρεύματα και στα κατεστημένα, θέλουν όπλα κι' όριζοντες πλατειούς για να λειτουργήσουν όπως πρέπει.

Διασκέδαζε, πρέπει να πω, ο Πλουτής την «απομόνωσή» του και την «αιρετικότητα» του. Πολλοί στρατευμένοι ηγέτες ήθελαν να τον πλησιάσουν, να τον συμβουλευτούν, να τον κουβεντιάσουν, δίσταζαν όμως, δεν ήξεραν πώς θα εσχολιάζετο αυτή η επαφή. Ο Πλουτής πάντως δεχόταν τους πάντες χωρίς εξαίρεση και το κλει-

δί του σπιτιού του ήταν πάνω στην πόρτα μέρα νύχτα, έτσι που να μπορεί να μπει οποιοσδήποτε οποιαδήποτε ώρα. Μόνο που τους τελευταίους μήνες δεν σηκωνόταν να προύπανησει τους φίλους του. Τα πόδια του δεν τον βοηθούσαν πια κι' είχε προηγηθεί η προδοσία της όρασης. Το πνεύμα όμως πάντα εκεί, ορθό, νεανικό. Πρώτη ερώτηση στον επισκέπτη τι να σε κεράσω, στο ψυγείο έχει ό,τι θέλεις. Ύστερα ρωτούσε πώς πάει η υγεία, τα κέφια, κι' έβγαιναν συνέχεια τα προσωπικά προβλήματα, σαν μπροστά σε εξομολόγο. Γνωιζόταν ειλικρινά και για τα μεγάλα προβλήματα του κόσμου, αλλά και για τα μικρά προσωπικά των φίλων του. Κι' υπήρχε σ' αυτή την έγνοια ειλικρίνεια. Επιστράτευε άλλους φίλους, άλλες διασυνδέσεις για να βοηθήσει αυτόν που είχε ανάγκη. Πιστεύω πως αυτή η διάθεση να προσφέρει, να μοιράζει ό,τι είχε και δεν είχε είναι που διατηρούσε τον Πλουτή τόσο νέο, που κρατούσε σπινθηροβόλο το πνεύμα του μέχρι τέλους. Σ' εμάς προσωπικά και σε δεκάδες άλλους θα λείψουν τα συχνά, γεμάτα αγάπη τηλεφωνήματά του. Η γόνιμη και γεμάτη ουσία περιέργεια που χαρακτηρίζει τα παιδιά και τους σοφούς ανθρώπους ήταν συστατικό στοιχείο θάλαγα των γονιδίων του πολλές φορές. Δεν υπήρχε θέμα που να μην μπορούσε να το ανοίξει και να το συζητήσει κανείς μαζί του.

Είμαι σίγουρος πως στους δύσκολους καιρούς που έρχονται ο Πλουτής Σέρβας και το πλούσιο συγγραφικό έργο που άφησε πίσω του, θα βάζουν όλο και περισσότερο τη σφραγίδα τους στους προβληματισμούς και τις προσπάθειες του λαού μας να σπάσει τα αδιέξοδα και να βγει σ' ένα ξέφωτο.

επιστολές

Γράψτε μας στη διεύθυνση: ΜΑΧΑΙΡΑ 12, ΕΓΚΩΜΗ, Τ.Θ. 27810, 2433 ΛΕΥΚΩΣΙΑ. e-mail: info@politis-news.com.

...ος ο οποίος εμφανίζεται ενώπιον του Δι... αναφέρεται ότι είναι γι' αυτό τον λόγο που τα Δι... ποι πέθαναν τα τελευταία πέντε χρόνια.